

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 62.

Femte Session.

24de Møde.

Tirsdagen den 8. November.

(Fortf.)

Marineministeren (fortsat): Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) har to Gange yttret, at disse Folk have faaet Afslag paa deres Andragende; ja, det er ganske rigtigt, de have faaet Afslag af mig paa deres Begjæring om at indbringe et Forslag i saa Henseende, ikke fordi, som jeg troer jeg allerede har ndtalt, jeg ikke fandt dem værdige til Understøttelse — jeg gjentager det, de ere meget værdige dertil, og navnlig ville de i Alder to Sidste være de, som jeg efter mit Skjøn nærmest vilde have taget mig af — men fordi jeg ikke anseer mig berettiget til at bruge den extraordinaire Fremgangsmaade, at komme med et extraordinairt Forslag om Pension, naar tilstrækkelige Grunde ikke ere tilstede derfor. Jeg kan her ikke undlade at tilføie, at, dersom jeg skulde komme frem med saadanne extraordinaire Begjæring for saadanne enkelte Bestillingsmænd, saa have vi under Marineministeriet en Mængde, som have suldkommen den samme Berettigelse dertil. Jeg skal nævne Kategorier af Folk, som i mange Aar tjene Marinen hæderligt og godt, men som Ministeriet ikke er istand til at skaffe en eneste Skilling i Pension, uden ved en extraordinair Lov, nemlig Skipperne paa vore Lastdragere, som seile Aar ud og Aar ind, idet de ikke ere pensionsberettigede efter Loven.

Naar den ærede sidste Taler endeligen påstaaer, at de her omhandlede Folk som Før mænd skulle være berettigede til at erholde Understøttelse, saa troer jeg, at det er en Misforstaaelse. De Formænd, som ere omtalte i

Pensionsloven, ere en bestemt Kategorie af Underofficerer blandt vore Haandværkere, der hedde Formænd, ligesom Andre hedde Dvarteermestere, Dvarteermand, Dverconstabler osv.

Finansministeren: Marineministerens Ytringer gjøre det fornødent for mig at give nogle nærmere Oplysninger med Hensyn til Understøttelsesvæsenet. Da dette i 1850 blev ordnet, faldt en meget ringe Deel paa Marineministeriet, og Marineministerens Ytringer, som vi nyligen have hørt, lade ogsaa til at antage, at han ikke vilde have været uvillig til at understøtte Mænd som de her omhandlede eller Andre i lignende Stillinger, der have forteret under Marinen; naar hans Understøttelseskaase havde været rundeligere voteret, saaledes at han kunde gjøre det, hvorimod han, saalange den er saa indskrænket som for Dieblikket, ikke anseer sig for berettiget til at give Noget til saadanne Personer, hvorved andre mere Trængende vilde komme til at savne. Jeg troer ogsaa, at den hele Sag kan ordnes ganske simpelt, ikke blot hvad angaaer de her omhandlede fire Mænd, men ogsaa forsaavidt angaaer Andre i lignende Stillinger under Marineministeriet, naar der gives et lille Tillæg af et Par Hundrede Daler aarligt til den Sum, som paa Marineministeriets Konto er opført til Understøttelse. Jeg troer virkelig, at det er Trang dertil; thi der er efterhaanden under Marineministeriet kommet forskjellige Administrationsgrene, som ikke tidligere hørte ind derunder, og flere Tilfælde ere mig bekendte, hvor det har været Savn for Marineministeriet ikke at kunne yde en saadan Understøttelse. Denne Maade at ordne Sagen paa troer jeg er meget lettere end ved en speciel Lov, hvad enten den nu indbringes fra Ministeriets eller fra en Rigsdagsmands Side.